

NEDELJSKI EVANGELIJ

Mr 1,40–45
GLEJ, DA NIKOMUR NE POVEŠ

Jezus si je prizadeval, da bi se o njem čim manj govorilo. Videti je bilo, kot bi menil, da bo njegova popularnost pravzaprav zaviralni moment za tisto, kar je hotel doseči.

Duhovnik Abbe Pierre je takrat, ko so ga časnikarji proglasili za slavnega moža, vzkliknil takole: »Zdaj me pa imajo! S tem ko so me napravili za zvezdnika, so me v resnici uničili!« Tako si Jezus ni mogel dovoliti, da bi izgubljal čas s tem, da bi cenil ali pripisoval kak pomen dvoumni slavi, ki si navadno drzne popačiti oziroma kar naravnost izda ali zamegli resnični pomen Božjega delovanja.

Ko razmišljamo o tem evangeliju, se zdi, da nihče od Jezusovih sodobnikov ob njem ni odkril tistega, kar je Jezus v resnici predstavljal. On je zanje pač heroj, zelo ugleden čudodelnik, nikakor pa ne Sin, ki jih vodi k Očetu. Tako gledanje nanj diši po malikovanju ali oboževanju. Če bi se Jezus spustil v to, ne bi več iskal Božje slave, kot pravi Pavel v svojem pismu, ampak bi mu šlo za svoje osebne interese. Ob takšnem njegovem vedenju, kljub vsem njegovim čudovitim delom, ljudje seveda ne bi mogli, pa če bi jim še toliko govoril, odkriti Očeta. Jezus je moral ostati samo orodje, pot in cesta k Očetu, pa nič več. Pri vsem skupaj je Jezus zares zelo tvegaval, da ga bodo Judje naredili za narodnega heroja. Če bi se to zgodilo, bi se avtomatično zaprl pred vsemi drugimi narodi. Vemo pa, da so bili prav tako kot Izrael vsi poklicani v Jezusovo Božje kraljestvo.

Priče smo torej zelo pomembnemu sporočilu. Jezus je ozdravil gobavca. Za gobavca je bila to osvoboditev vseh tesnob, globoke žalosti in sploh vseh posledic, ki so bile v zvezi s to boleznijo. Za vse njegove sodobnike in za nas same je to zgovorno znamenje o obnovljeni in očiščujoči navzočnosti Božjega kraljestva. Gobavec je praktično »prototip« za vse vernike, ki bodo v teku zgodovine okusili podobno milost osvobojenja pri krstu in še kakem drugem »znamenju«.

OBVESTILA

Minljive posode smo, Gospod, iz prsti si nas zgetel, v prah in pepel se bomo povrnili. S postom ti želimo služiti, darežljivost svojih rok ti ponujamo. Ne maraš čemernih obrazov, ne sprejemaš našega hvalisanja. Za jasen pogled in čisto dušo nas prosiš. Skrivno dobroto boš obilno poplačal. Tvoji smo, gneti svojo ilovico in nam izoblikuj čuteče srce. Z oljčnim pepelom zaznamovani se ti zahvaljujemo za življenje pa tudi za smrt. Položila nas bo tebi v naročje.

(obred pepeljenja na pepeplnično sredo in na 1. postno nedeljo.)

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
6 NEDELJA MED LETOM
SVETOVNI DAN BOLNIKOV

Štev.: 7/letnik VI.

11. FEBRUAR 2018

K njemu je prišel gobavec in ga na kolenih prosil:
»Če hočeš, me moreš očistiti.«
Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel:
»Hočem, bodi očiščen!«
Gobe so takoj izginile in bil je očiščen.

(Mr 1,40–42)

Telefon: pisarna: 041 649 617 in 05 992 2239; e-mail: gabrijel@zupnijatomaj.net. Župnijska spletna stran: <http://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrielvidrih1@gmail.com

DUHOVNA MISEL

Vsi svetniki, ki ste imeli izkušnjo z bolnimi in umirajočimi, izprosite nam pri Bogu zaupanje in vero, da bomo tudi mi znali biti luč za bolne in trpeče ter izžarevali upanje, da bi tudi mi v bolnih in trpečih prepoznavali obličje našega Gospoda in mu voljno pomagali. Troedini Bog, zdaj se izročamo v Tvoje dobre, očetovske roke. Zaupamo v Tvojo neskončno ljubezen. Pri Tebi smo na varnem v dobrih in težkih dneh, v življenju in umiranju. Daj, da bomo s svojim trpljenjem pomagali prenavljati zaupljivo vero, da bi vse Tvoje ljudstvo izkusilo milost odrešenja zdaj in v večnosti. Amen.

Gobavec v evangelijski zgodbi vidi svojo stisko in nemoč. Drzne si priti iz svoje izoliranosti. Približa se Jezusu, pade predenj na kolena in mu reče: »Če hočeš, me moreš očistiti« (Mr 1,40). Kot gobavec moramo tudi mi najprej priznati svojo nemoč. Ne moremo se sami ozdraviti. Ne moremo preprosto skleniti, da se bomo od danes sprejemali takšne, kakršni smo.

Potrebujemo izkušnjo, da nas nekdo brezpogojno sprejema. Gobavec zaupa Jezusu, da ga more očistiti, da ga more osvoboditi vseh očitkov samemu sebi, vsega samouničevanja in samorazvrednotenja, strahu, da bi bil zavrnjen, da ne bi bil dovolj dober, da bi bil neprivačen. Tudi pri nas se lahko ozdravitev začne šele, ko se predamo Bogu, ko kot gobavec pademo na kolena pred Jezusa, ko iz globine zavpijemo in iskreno prosimo za pomoč.

RAZPORED SV. MAŠ

12.02.2018 PONEDELJEK	KAPELA	8.00	Po namenu od drugod
13.02.2018 TOREK	KAPELA	17.00	†† Pipan, Tomaj 94 (po maši srečanje ŽPS)
14.02.2018 SREDA PEPELNIČNA SREDA	KAPELA	17.00	†† Miklavec, Dane 14
15.02.2018 ČETRTEK	KAPELA	17.00	†† Tavčar, Tomaj 60
16.02.2018 PETEK	KAPELA	17.00	†† Jug in Vrtovec, Tomaj 111
17.02.2018 SOBOTA	KAPELA	17.00	†† Kristina, Franc Benčič, Šepulje 1a
18.02.2018 NEDELJA 1. POSTNA NEDELJA (pepeljenje)	KAZLJE TOMAJ	8.30 10.00	† Albina Križman, Kazlje 9 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Največji greh je pomanjkanje ljubezni, brezbričnost do bližnjega. Nobena bolezen, niti gobavost, ne more tako popačiti človeka, da v njem ne bi prepoznala brata in sestre, še več – trpečega Jezusa.

